

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 112/2025
18.02.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Миролуба Томића, председника већа, Татјане Вуковић, Слободана Велисављевића, Бојане Пауновић и Александра Степановића, чланова већа, са саветником Ирином Ристић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због продуженог кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица из члана 227. став 2. у вези става 1. у вези члана члана 61. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА – адвоката Ивице Кнежевића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Бору 2К. 4/24 од 12.03.2024. године, исправљена решењем Основног суда у Бору К. 4/24 од 27.09.2024. године и Вишег суда у Зајечару 2Кж1. 134/24 од 12.11.2024. године, у седници већа одржаној дана 18.02.2025. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА – адвоката Ивице Кнежевића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Бору 2К. 4/24 од 12.03.2024. године, исправљена решењем Основног суда у Бору К. 4/24 од 27.09.2024. године и Вишег суда у Зајечару 2Кж1. 134/24 од 12.11.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Бору 2К. 4/24 од 12.03.2024. године, исправљена решењем Основног суда у Бору К. 4/24 од 27.09.2024. године одређено је да пресуда Основног суда у Бору К. 208/20 од 09.12.2021. године према окривљеном АА у односу на једно продужено кривично дело злоупотреба положаја одговорног лица из члана 227. став 2. у вези става 1. у вези члана члана 61. КЗ остаје на снази.

Пресудом Вишег суда у Зајечару 2Кж1. 134/24 од 12.11.2024. године одбијене су као неосноване жалбе окривљеног АА и браниоца окривљеног адвоката Ивице Кнежевића и пресуда Основног суда у Бору 2К. 4/24 од 12.03.2024. године, исправљена решењем Основног суда у Бору К. 4/24 од 27.09.2024. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА – адвокат Ивица Кнежевић у смислу члана 485.

став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни суд побијане пресуде преиначи и према окривљеном АА одбије оптужбу.

Врховни суд је на основу члана 488. став 1. ЗКП доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужиоцу, па је у седници већа, коју је одржао без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство, у смислу члана 488. став 2. ЗКП, није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета, са правноснажним пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те је након оцене навода у захтеву, нашао:

Захтев је неоснован.

Бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости истиче да су побијане пресуде донете уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП, из разлога што је кривично дело због којег је окривљени оглашен кривим правноснажном пресудом (која је побијаним пресудама остављена на снази) извршено у периоду од 06.03.2014. године до 30.06.2014. године, а за које кривично дело је прописана казна затвора од 6 месеци до 5 година тако да апсолутна застарелост кривичног гоњења наступа протеком рока од 10 година, у смислу члана 103. став 1. тачка 4) и члана 104. став 6. КЗ а то је 30.06.2024. године, а седница већа другостепеног суда одржана је дана 12.11.2024. године. По ставу одбране, у моменту одлучивања Вишег суда у Зајечару по жалби браниоца и окривљеног – 12.11.2024. године већ је наступила апсолутна застарелост кривичног гоњења, чиме су били испуњени законски услови из члана 422. став 1. тачка 3) ЗКП да се оптужба у односу на окривљеног АА одбије.

Изложени наводи из захтева за заштиту законитости не могу се прихватити као основани, из следећих разлога:

Из списка предмета утврђује се да је пресудом Основног суда у Бору К. 208/20 од 09.12.2021. године окривљени АА оглашен кривим због извршења продуженог кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица из члана 227. став 2. у вези става 1. у вези члана члана 61. став 1. КЗ за које му је изречена условна осуда и то тако што му је утврђена казна затвора у трајању од 6 месеци и истовремено одређено да се наведена казна неће извршити уколико окривљени у року од 2 године од правноснажности пресуде не учини ново кривично дело, а која пресуда је потврђена пресудом Вишег суда у Зајечару Кж. 28/22 од 28.03.2022. године.

Након тога решењем Основног суда у Бору Кв 11/23 од 26.01.2023. године усвојен је захтев за понављање кривичног поступка браниоца окривљеног АА и дозвољено понављање кривичног поступка по оптужном акту ОЈТ Бор против окривљеног АА због предметног кривичног дела окончаног правноснажном пресудом Основног суда у Бору К. 208/20 од 09.12.2021. године. У поновљеном поступку у присуству окривљеног и његовог браниоца донета је пресуда Основног суда у Бору 2К. 4/24 од 12.03.2024. године којом је ранија правноснажна пресуда остављена на снази у целисти.

По налажењу Врховног суда, а супротно наводима захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног, рок застарелости кривичног гоњења не тече у процесној ситуацији када је дозвољено понављање кривичног поступка, због кривичног дела које је било обухваћено ранијом пресудом којом је кривични поступак правноснажно окончан.

Наиме, процесна ситуација настала од дана правноснажности решења којим је дозвољено понављање поступка, у смислу одредбе члана 479. ЗКП и за време овог суђења, искључује утицај застарелости кривичног гоњења на исход тог поступка.

Одредбом члана 479. ЗКП прописано је понављање поступка након суђења у одсуству, у којем се остварује искључиво интерес окривљеног, који очекује повољнију пресуду од раније донете правноснажне пресуде. Ово посебно што окривљени може захтевати понављање поступка у смислу наведене процесне одредбе и ван услова прописаних у члану 473. ЗКП, уколико наступи могућност да се суђење спроведе у његовом присуству, а такође се, у смислу одредбе члана 471. став 2. ЗКП, захтев за понављање кривичног поступка може поднети, поред осталог и уколико је дошло до застарелости, односно и након што је наступила апсолутна застарелост кривичног гоњења.

Према томе, поступањем у поновљеном поступку и доношењем побијаних пресуда, којима је у целости остављена на снази ранија правноснажна пресуда Основног суда у Бору К. 208/20 од 09.12.2021. године, која је потврђена пресудом Вишег суда у Зајечару Кж 28/202 од 28.03.2022. године, која је донета пре наступања апсолутне застарелости кривичног гоњења, нижестепени судови нису учинили битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП, јер је, у конкретном случају, управо реч о процесној ситуацији насталој након правноснажности решења којим је дозвољено понављање поступка, у смислу одредбе члана 479. ЗКП, у корист окривљеног АА и која за време новог суђења искључује утицај застарелости кривичног гоњења на исход тог поступка.

Из изнетих разлога, по оцени овога суда, неосновано бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости истиче да је доношењем побијаних нижестепених пресуда учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП.

Са свега изложеног, а на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП, донета је одлука као у изреци пресуде.

Записничар-саветник
Ирина Ристић, с.р.

Председник већа-судија
Мирољуб Томић, с.р

За тачност отправака
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић